

vention således, at de terrorhandlinger, hvis finansiering er gjort strafbar, ikke udelukkende omfatter handlinger begået med terrorforsæt, sml. Lag (2002: 444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, m.m. og finsk straffelovs kapitel 34 a 5 § om finansiering av terrorism.

Det er herefter Straffelovrådets konklusion, at det vil være rigtigst, at kriminaliseringspligten vedrørende hvervning og oplæring efter Europarådskonventionen opfyldes således, at de terrorhandlinger, som det skal være strafbart at hverve og oplære til, ikke er begrænset til handlinger begået med terrorforsæt.

Straffelovrådet har i den forbindelse henvist til, at Danmark har ratificeret og gennemført samtlige konventioner og protokoller omfattet af bilaget til Europarådskonventionen med udgangspunkt i bestemmelserne om manddrab, grov vold, frihedsberøvelse mv. i straffelovens specielle del, sml. eksempelvis Folketingstidende 1972-73, tillæg A, spalte 337 ff, med forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov (Sabotage mod luftfartøjer m.v.) og Folketingstidende 1974-75, tillæg A, spalte 1613 ff, med forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. og af retsplejeloven. (Psykisk abnormitet, narkotikakriminalitet, beskyttelse af diplomater m.v.).

At en eller flere af disse bestemmelser er overtrådt som led i en terrorhandling, er forudsat at skulle indgå som et moment ved straffastsættelsen, jf. straffelovens § 80. Europarådskonventionen indebærer pligt til at kriminalisere hvervning og oplæring mv. til handlinger, der ikke i straffeloven er defineret som terrorhandlinger, og som ikke i alle tilfælde giver mulighed for at idømme straf af fængsel på livstid svarende til bestemmelsen om terrorisme i straffelovens § 114.

Der er i Straffelovrådet enighed om, at strafmaksimum for at begå handlinger, der efter Europarådskonventionen skal anses for terrorhandlinger, som udgangspunkt bør svare til strafmaksimum for terrorisme i straffelovens § 114. Der er også enighed om, at en række af disse handlinger ikke bør kunne straffes med fængsel indtil på livstid, når de ikke er begået med terrorforsæt, og at der omvendt kan forekomme tilfælde, hvor hvervning og oplæring til at begå sådanne handlinger bør kunne straffes strengere end udførelsen af selve handlingen.

Straffelovrådet har efter en samlet vurdering fundet det rigtigst som et supplement til den gældende bestemmelse i straffelovens § 114 at stille forslag om en ny bestemmelse i § 114 a, der omfatter de handlinger, der efter Europarådskonventionen skal anses som terrorhandlinger, og som ikke allerede er omfattet af

§ 114. Herved afgrænses de handlinger, som det – ud over § 114 – skal være strafbart at finansiere og at hverve og oplære til.

Rådet har fundet, at den nye bestemmelse bør give mulighed for, at straffen for sådanne handlinger kan overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve. Er den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, mindre end 4 års fængsel, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. Forslaget indebærer ikke en nykriminalisering, men er udtryk for en opkriminalisering af handlinger, der allerede er strafbare. De foreslåede strafskaerpelser har sammenhæng med de internationale tiltag på terrorområdet, som er udtryk for, at der nu ses med større alvor på sådanne forbrydelser. Skærperne bygger endvidere på de principper for fastsættelse af strafferammer, som Straffelovrådet har opstillet i betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer. Med de foreslåede forhøjelser af strafferammerne vil der også kunne skabes en bedre harmoni mellem strafferammerne for selve terrorhandlingerne og de strafferammer, der bør gælde for bistanstforbrydelserne i form af finansiering af, hvervning og oplæring mv. til terrorhandlingerne. I Straffelovrådets lovudkast er medtaget et forslag til en ny bestemmelse i § 114 a.

Den af Straffelovrådet foreslåede bestemmelse i § 114 a er affattet således, at der i lovteksten henvises til bestemte artikler i de berørte konventioner og protokoller. Straffelovrådet har fundet denne fremgangsmåde lovteknisk mest hensigtsmæssig bl.a. under hensyn til, at der med den foreslåede bestemmelse ikke sker en udvidelse af det strafbare område, men alene indføjes sidestrafteammer med angivelse af kriterier for forhøjede strafmaksima i allerede gældende straffebestemmelser.

Under Straffelovrådets drøftelser er der rejst spørgsmål om at medtage grundvandsforurening i § 186, stk. 1, om sundhedsfarlig forurening af vandforsyningen, sml. Vagn Greve m.fl.: Den kommenterede straffelov, Speciel del, 8. udg., side 211 f. Det er Straffelovrådets opfattelse, at der kan være anledning til eventuelt at lade spørgsmålet indgå i Justitsministeriets overvejelser i forbindelse med de forslag til lovændringer, der nu foreslås af Straffelovrådet, med hvilke § 186, stk. 1, må siges at have en naturlig forbindelse.

Straffelovrådet er enig med Justitsministeriet i, at pligten til at kriminalisere hvervning og oplæring til terrorhandlinger i et vist omfang må anses for opfyldt ved straffelovens § 114 b. I det omfang, der er tale om hvervning eller oplæring til konkretiserede terror-